

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-572/2017-80

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Ivi Karin Šipek u pravnoj stvari tužitelja DAMIR FABIJANIĆ iz Zagreba, Laginjina 9, OIB: 88375705648, kojeg zastupa punomoćnica Dina Korper Žemva, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Korper i Partneri d.o.o. Zagreb, Prilaz Gjure Deželića 16, protiv prvotuženika HRVATSKA TURISTIČKA ZAJEDNICA, Zagreb, Iblerov trg 10/IV, OIB: 72501368180, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Vukić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. Rijeka, Nikole Tesle 9, i drugotuženika 24sata d.o.o. Zagreb, Oreškovićeve 6H/I, OIB: 78093047651, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Ladan, odvjetnik iz Zagreba, Metalčeva 5/VIII, radi zaštite autorskog prava, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 28. kolovoza 2025. u prisutnosti tužitelja uz zamjenicu punomoćnika tužitelja te zamjenicu punomoćnika prvotuženika i zamjenicu punomoćnika drugotuženika, s danom objave 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se da su HRVATSKA TURISTIČKA ZAJEDNICA i 24 sata d.o.o. izradom i objavom internetske stranice www.crogourmet365.hr povrijedili autorska prava koja Damiru Fabijaniću pripadaju kao autoru djela „Salveta“ objavljenom na internetskoj stranici www.salveta.info.

II. Nalaže se HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. da uklone internetsku stranicu www.crogourmet365.hr te im se zabranjuje svako daljnje objavljivanje istog ili sličnog sadržaja u bilo kojem obliku sve u roku od 8 dana od dana donošenja presude, odnosno od 29. srpnja 2026.

III. Nalaže se HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. da na ime naknade za neovlašteno korištenje autorskog djela „Salveta“ solidarno isplate Damiru Fabijaniću iznos od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna zajedno s zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, odnosno od 29. srpnja 2026. pa sve

do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana od dana donošenja presude, odnosno od 29. srpnja 2026.

IV. Nalaže se HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. da na ime popravljivanja neimovinske štete solidarno isplate Damiru Fabijaniću naknadu u visini od 2.654,46 EUR/20.000,00 kuna zajedno s zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, odnosno od 29. srpnja 2026. pa sve do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 8 (osam) dana od donošenja presude, odnosno od 29. srpnja 2026.

V. Nalaže se HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. da na ime naknade zakonskog penala solidarno isplate Damiru Fabijaniću iznos od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna.

VI. HRVATSKA TURISTIČKA ZAJEDNICA i 24 sata d.o.o. su solidarno dužni po pravomoćnosti ove presude o svom trošku objaviti izreku presude na 1/4 stranice u dnevnim novinama „Večernji list“ i „Jutarnji list“, u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude.“

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je povučen zahtjev tužitelja za polaganje računa koji glasi: "Nalaže se HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. isplate solidarno Damiru Fabijaniću naknadu koristi u visini koju će tužitelj naknadno odrediti u iznosu koji će biti specificiran nakon što prvotuzena postupi po rješenju suda o dostavi dokumentacije, zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa sve do isplate a određuju se za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena sve u roku od 8 dana od dana donošenja presude."

II. Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu zahtjeva kojim se nalaže tuženicima da isplate solidarno tužitelju naknadu u visini koristi stečenih neovlaštenim korištenjem, koju visinu će tužitelj naknadno odrediti, zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate, a određuju se za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana od donošenja presude.

III. Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu u dijelu kojim se nalaže tuženicima HRVATSKOJ TURISTIČKOJ ZAJEDNICI i 24 sata d.o.o. da na ime naknade zakonskog penala solidarno isplate Damiru Fabijaniću iznos od 30.393,52 EUR/ 229.000,00 kuna.

IV. Nalaže se tužitelju u roku od 8 (osam) dana naknaditi prvotuženiku troškove postupka u iznosu od 16.312,50 EUR sa zateznom kamatom od 29. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev prvotuženika za naknadom troškova parničnog postupka za iznos od 31.304,45 EUR sa zateznom kamatom od 29. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

VI. Nalaže se tužitelju u roku od 8 (osam) dana naknaditi drugotuženiku troškove postupka u iznosu od 19.187,50 EUR sa zateznom kamatom od 29. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

VII. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotuženika za naknadom troškova parničnog postupka za iznos od 15.083,80 EUR sa zateznom kamatom od 29. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je ugledni fotograf, autor niza izložbi u zemlji i inozemstvu te dobitnik brojnih nacionalnih i inozemnih nagrada te da se svojim dugogodišnjim iskustvom i radom istaknuo osobito u području eno-gastronomije o čemu svjedoče brojne nagrade, sudjelovanja na eno-gastronomskim kongresima te pozivi na predavanja u zemlji i inozemstvu. Navodi kako je temeljem stečenog znanja i iskustva napravio projekt- koncept internetskog portala pod nazivom "Salveta", a da je riječ o projektu za prezentaciju Hrvatske eno-gastronomске ponude putem internetske stranice na kojoj se predstavlja enološka i gastronomska ponuda na jedan posve originalan i individualan način tako da se gastronomska ponuda prezentira po ključu: restorani/vino/delicije/sve po hrvatskim regijama. Novost predstavlja mogućnost da sami ugostitelji vinari, uljari i drugi poduzetnici u turizmu na portalu prezentiraju dnevne ponude svojih restorana, a da korisnici takvog portala imaju uvid u trenutnu gastro ponudu. Tvrdi da je projekt najavljen i objavljen 20. svibnja 2010. u 16:30 sati uz promociju u restoranu Apetit u Zagrebu te da je funkcionirao nekoliko mjeseci, ali je očito bio preuranjen s obzirom na pred recesijsko razdoblje te preusku kompjutersku obrazovanost oglašivača pa da se sadržaj prestao puniti, ali je danas u potpunosti operativan u tzv. "lore ipsum" obliku na internetskoj stranici <http://www.salveta.info>. Tužitelj je kao autor, kako to tvrdi, objavu djela prepustio obiteljskom društvu lće i piće d.o.o. Nadalje navodi da je dugogodišnji suradnik prvotuženika s kojim je surađivao na mnogim projektima te je tako 2014. na poziv tadašnjeg pomoćnika ministra turizma (sada pokojnog) Davora Ižakovića na sastanku 6. rujna 2014. predstavio prvotuženiku

brojene mogućnosti suradnje, ideje i među njima i svoje autorsko djelo-projekt Salveta. Ističe kako nije nikada zaključio bilo kakav pravni posao temeljem kojeg bi na prvotuženika prenio bilo koje pravo nad svojim autorskim dijelom, međutim, da je prvotuženik 15. srpnja 2016. aktivirao internet stranicu pod nazivom "Hrvatska 365 Gourmet" čiji je vlasnik, dok je izvršnu produkciju povjerio drugotuženiku, na kojoj ugostitelji prezentiraju dnevne ponude svojih restoranta čime korisnici imaju uvid u trenutnu gastro ponudu koja se pretražuje po ključu raspodjele: restorani/uljari/vinarije-po hrvatskim regijama, odnosno tvrdi da se internetska stranica tuženika temelji na autorskom djelu tužitelja. Tužitelj tako tvrdi da su tuženici objavom svoje internetske stranice učinili višestruke povrede moralnih prava tužitelja s koje osnove tužbom zahtijeva naknadu neimovinske štete u iznosu od 20.000,00 kuna, kao i da su autorsko djelo tužitelja izmijenili i izmijenjenog ga objavili, sve bez pristanka tužitelja, čime su učinili povredu tužiteljevog prava na priznanje autorstva zajamčenog odredbom članka 15 Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima ("Narodne novine" broj 167/03, 79/07, 125/11, 80/11, 141/13 i 127/14, dalje u tekstu: ZAPSP) jer prilikom objave nisu naveli da je on autor izvornog djela, te da su time postupili protivno zakonskoj obvezi poštivanja autorskog djela i časti i ugleda autora, koja je određena odredbom čl. 16. ZAPSP-a jer su autorsko djelo izdeformirali, osakatili i izmijenili bez pristanka autora. Stoga tužitelj tužbom na temelju odredbe članka 172. ZAPSP-a zahtijeva utvrđivanje povrede autorskih prava i obvezu suzdržavanja od budućih povreda. Nadalje tvrdi da su tuženici svojim postupanjem učinili višestruke povrede imovinskih prava tužitelja pa smatra da mu pripada pravo na naknadu za neovlašteno korištenje u ukupnom iznosu od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna, a zahtijeva i plaćanje penala jer smatra da su tuženici postupali s grubom nepažnjom jer su objavili sporno djelo iako im je bilo poznato da je tužitelj autor izvornog, zakonito objavljenog autorskog djela pa u skladu s odredbom članka 183. ZAPSP-a potražuje plaćanje penala u iznosu od 60.787,05 EUR/458.000,00 kuna. Konačno, tužitelj tužbom predlaže i da se pravomoćna presuda objavi u dnevnim novinama na teret tuženika smatrajući da ima pravo i na objavu presude.

2.1. Tužitelj je tužbom zahtijevao i vraćanje koristi stečenih neovlaštenim korištenjem u iznosu koji nije bio u mogućnosti utvrditi jer nije raspolagao podacima o poslovanju tuženika pa je u skladu s odredbom članka 186.b Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) postavio zahtjev za polaganjem računa. Zahtjev je samo neodređeno postavljen podneskom od 14. veljače 2019. pa je sud raspravnim rješenjem od 14. studenog 2023. pozvao tužitelja u roku od 8 dana postaviti zahtjev za polaganje računa, odnosno obavijestiti sud o daljnjim dispozicijama. Postupajući po nalogu suda, tužitelj je u ostavljenom roku podneskom od 22. studenog 2023. konačno odredio tužbeni zahtjev. Navedenim podneskom tužitelj je tako odustao od zahtjeva za polaganje računa te je slijedom toga i povukao tužbu u odnosu na raniju točku IV. tužbenog zahtjeva kojim je zahtijevao od tuženika solidarno naknadu u neodređenoj visini koristi stečenih neovlaštenim korištenjem. Budući da su se tuženici upustili u raspravljanje po tako konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od 22. studenog 2023. bez zahtjeva za polaganjem računa te dijela zahtjeva usmjerenom na vraćanje koristi stečenih neovlaštenim korištenjem, valjalo je primjenom odredbe iz članka 193. stavak 2. ZPP-a odlučiti kao u točki I. i II. izreke ovog rješenja.

2.2. Nadalje, navedenim podneskom kojim tužitelj konačno određuje tužbeni zahtjev, tužitelj je povukao tužbu u dijelu zahtjeva radi isplate zakonskog penala u dijelu zahtjeva u iznosu od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna pa je valjalo u skladu s odredbom članka 193. stavak 2. ZPP-a odlučiti kao u točki III. izreke ovog rješenja.

2.3. Tužitelj je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom od 22. studenog 2023. tražio i plaćanje kamate na zakonski penal, međutim, tuženici su se protivili toj preinaci. Raspravnim rješenjem suda od 16. siječnja 2024. sud nije dopustio navedenu preinaku u dijelu plaćanja kamate na zakonski penal, a stranke su se odrekle prava na žalbu na to rješenje.

3.1. Prvotuženik odgovorom na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te osporava da bi se u konkretnom slučaju radilo o autorskom djelu te ističe prigovor nepostojanja autorskog djela tužitelja. Spori stoga da bi koncept tužitelja predstavljao autorsko djelo, da bi koncept tužitelja sadržavao elemente originalnosti potrebne za pružanje zaštite, da bi ideja kreiranja internetske stranice za prezentaciju eno-gastronomске ponude putem internetske stranice bila tužiteljeva ideja te spori da bi koncept tužitelja bio realiziran. U svakom slučaju tvrdi da se ne radi o originalnoj tvorevini te smatra da u odnosu na djelo koje tužitelj neosnovano drži da bi predstavljalo autorsko djelo nedostaje element originalnosti jer diljem svijeta postoji mnoštvo istovrsnih internet portala, kao i mobilnih aplikacija, koje služe promociji eno-gastronomске ponude određene regije, države ili grada, a koje sadržajno odgovaraju onome što tužitelj naziva svojim konceptom. Ističe kako online platforme nisu nimalo neuobičajen niti originalan način prezentacije određene ponude jer se isti, osim u području gastronomije koriste i primjerice u području usluga ponude smještaja, odnosno cjelokupne turističke ponude određene destinacije i predstavljaju uobičajeni marketinški alat. Prvotuženik potom navodi primjere navedenoga koji prema njegovim tvrdnjama jasno prikazuje nedostatak elemenata nužnih za postojanje autorskog djela i prava na ostvarenje autorsko pravne zaštite, i to <http://www.istra.hr/hr/regije-i-mjesta/umag-novigrad/gastronomija> i www.eatwith.com. Tako tvrdi da osim što grupiranje po regijama nije originalno, kao niti grupiranje u zasebne skupine restorana i vinarija, tvrdi da niti mogućnost da sami ugostitelji/vinari stavljaju svoje ponude na internetske stranice nije originalna jer ju koriste broji ugostitelji kroz nekoliko internetskih stranica, uključujući i Facebook stranice, na kojima objavljuju dnevne ponude. Nadalje ističe da koncept tužitelja ne predstavlja tvorevinu koja bi prešla iz ideje u realizaciju jer se radi tek o konceptu internetskog portala koji nije suživio, a osporava opreza radi da bi projekt tužitelja nekoliko mjeseci bio funkcionalan pri čemu ističe kako ni sam tužitelj niti ne tvrdi da bi bilokakvi uljari ili maslinari dostavljali svoje ponude na istoj web stranici pa i u tom dijelu smatra nespornim da koncept nije realiziran slijedom čega smatra da tužitelj nije legitimiran potraživati naknadu štete ili ostvarivanje sudske zaštite u ovom postupku. Ističe kako koncept kao takav ne predstavlja autorsko djelo, već ideju, koja nije predmet autorskog prava. Tvrdi da se radi o konceptu web stranice odnosno web sadržaja koji sadržajno predstavlja već postojeće postupke i sadržaje u istovrsnim stranicama koje služe marketingu i oglašavanju određene regije, države ili ugostiteljske ponude, kao i da je tužitelj možda i pripremio domenu naziva www.salveta.hr, ali da isto samo po sebi ne predstavlja niti realizaciju koncepta niti autorsko djelo prvotuženika, stoga spori da bi svojim radnjama povrijedio bilo kakvo autorsko pravo tužitelja te ističe kako je internet stranica "Hrvatska 365 Gourmet" nastala posve neovisno od tužitelja i ne postoji nikakva vizualna, sadržajna ili grafička sličnost web portala "Hrvatska 365 Gourmet" i ispisa s web stranice www.salveta.info, kao ni da stranice nemaju niti sličan dizajn niti sadržaj.

Navodi kako je web stranica "Hrvatska 365 Gourmet" osmišljena na način da posjetitelji mogu komentirati pojedine restorane, što je također element koji ne sadrži originalnost, dok tužiteljeva web stranica takvu mogućnost ne predviđa, a da niti način funkcioniranja nije jednak. Jedina sličnost o kojoj se prema tvrdnjama prvotuženika može govoriti je potencijalno svrha, promocija hrvatske gastronomije, no, postojanje iste svrhe ne predstavlja povredu autorskog prava. Prvotuženik osporava da bi tužitelj bio taj koji je osmislio ideju ovakvog modela promocije gastronomske ponude. Spori da bi koristio bilo kakvo autorsko djelo tužitelja te spori da se internetska stranica "Hrvatska 365 Gourmet" temelji na tužiteljevom autorskom djelu, konceptu ili web stranici www.salveta.info, pa stoga spori da bi došlo do povrede tužiteljevih moralnih i imovinskih prava, pri čemu ističe kako e-mail korespondencija ne predstavlja dokaz osnovanosti tužbenog zahtjeva. Prvotuženik osporava i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, kao i dio zahtjeva za objavom presude u dva glasnika.

3.2. Nastavno na navedeno, podneskom od 10. srpnja 2017. dostavlja u spis popis web stranica sličnog i/ili istovrsnog koncepta i sadržaja kao tužiteljev koncept "Salveta", tvrdeći da je iz web stranica <https://www.viamichelin.com/web/Restaurants>, <https://www.restaurantsmalta.com/>, <https://www.gastro-austria.at/>, <https://www.restorani.rs/> i <https://www.gastronaut.hr/restorani.asp/>, razvidno nepostojanje originalnosti tužiteljevog koncepta.

4. Drugotuženik odgovorom na tužbu spori osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te spori sve navode iz tužbe. Ističe kako iz tužbe nije razvidno niti jasno što konkretno predstavlja autorsko djelo i tko bi bio autorom koncepta internetskog portala, a navodi kako nije jasno ni što znači da je autor objavu djela prepustio obiteljskom društvu lće i piće d.o.o. jer Zakon o trgovačkim društvima ne poznaje takva društva niti je uz tužbu dostavljen dokaz o takvom prepuštanju. Spori bilo kakvu pravnu i/ili faktičnu povezanost tužiteljevog projekta sa autorskim djelom u vezi kojeg tuženici surađuju.

5. Tijekom postupka prvotuženik navodi kako ne postoji nikakva sličnost između navedenih web stranica, kako u dizajnu, tako u tekstovima, sadržaju, člancima, fotografijama i sl. te ističe kako web stranica tuženika nije istovjetna tužiteljevom konceptu niti sadržajno niti konceptualno niti vizualno pa spori da bi povrijedio pravo tužitelja na način kao se to u tužbi navodi. Navodi kako je ideja prvotuženika za izradom web stranice "Hrvatska 365 Gourmet" nastala u sklopu preporuke Hrvatskog Sabora, Odbora za turizam i u cilju promocije konoba i restorana u Hrvatskoj, širenja turističke ponude i prepoznatljivosti Hrvatske, da je za izradu digitalne platforme angažirao ovdje drugotuženika temeljem ponude iz siječnja 2016. koja mu je dostavljena na upućeni poziv od 20. studenoga 2015. pa spori bilo kakvu povezanost digitalne platforme prvotuženika s tužiteljevim konceptom "Salveta". Ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije iz razloga što smatra da tužitelj nije ničim dokazao da bi bio autor koncepta "Salveta", a da osim toga ne ostvaruje nikakvu imovinsku korist iz predmetne stranice "Hrvatska 365 Gourmet"

6.1. Tužitelj u podnesku od 16. studenoga 2017. navodi kako nije točno da njegovom autorskom djelu internetski portal "Salveta" ne treba priznati autorskopravnu zaštitu. Kasnije u istom podnesku navod kako je osmislio i realizirao na internetskom portalu format Salveta, a da je svaki internetski portal u autorskopravnom smislu zbirka. Nadalje navodi kako je tužiteljevo djelo rezultat osobnog temeljitog promišljanja i istraživanja koje se temelji na dizajnu kroz iskustvo korisnika (user experience (UX)) što je rezultiralo optimalnim i originalnim dizajnom usluge, kako je konačno osmišljeno

i izraženo formatom "Salveta". Tvrdi pak kako se ne radi o ideji već o realiziranom, na materijalnu podlogu fiksiranom autorskom djelu te ističe kako je i sam tužitelj naveo da ona predstavlja nedovršeno djelo, u smislu da je oblik u kojem je objavljen *lorem ipsum*, što nikako ne znači da je to samo ideja, nego naprotiv s dizajnerskog aspekta dovršeno djelo, a da nuzgredno i nedovršeno autorsko djelo uživa jednaku zaštitu. Navodi kako prvotuženikovo osporavanje da bi "Salveta" bila funkcionalna internetska stranica nije točno jer je tužitelj predstavio svoj portal u restoranu Apetit, imao je zaključene ugovore s oglašivačima koji su u kraćem razdoblju format ispunjavali vlastitim sadržajem, ali da portal nije zaživio zbog nedostatnosti financijskih sredstava. Nadalje ističe kako tužitelj niti ne tvrdi da je "Hrvatska 365 Gourmet" dizajnom o vizualnim dojmom identična njegovom djelu, već da je ono što je identično i u čemu se sastoji povreda raspored objavljene građe po određenom kriteriju (teme: restorani, vinari i uljari/slastice te regije). Tuženici su prema tvrdnjama tužitelja izmijenili teme, umjesto slastice su stavili uljare, prilagodili su regije i donekle promijenili dizajn stranice, te su doradili autorsko djelo tužitelja na način da su omogućili korisničko komentiranje bez njegova dopuštenja.

6.2. Tužitelj potom podneskom od 25. siječnja 2019. navodi kako je prvotuženik ideju za svoju web stranicu dobio od tužitelja na sastanku 6. rujna 2014. na kojem je tužitelj predstavio svoj projekt- web stranicu "Salveta" te da je svoju web stranicu temeljio na web stranici tužitelja, a kako bi se odmaknuo od njegovog djela izdeformirao ga i osakatio. Navodi kako je web stranica autorsko djelo.

6.3. Podneskom od 21. ožujka 2019. tužitelj dodatno tvrdi da je stručan naziv za njegovu vrstu autorskog djela *format*, koji se pak štiti kao autorsko djelo ako se radi o strukturi koja posjeduje barem minimalan stupanj kreativne formulacije, kao primjer navodeći televizijske licencirane formate „Ples sa zvijezdama“, „Zvijezde pjevaju“, „Kolo sreće“, Tko želi biti milijunaš“ i tome slično. Tako pojašnjava da je svaka takva emisija prilagođena kulturnim značajkama gledateljstva, ali je u svoji bitnim karakteristikama u svakoj zemlji ista. Dakle, navodi da bi format bio zaštićen kao autorsko djelo dovoljno je da ima određenu shemu tj. da je opisan u svojim glavnim značajkama, a originalnost web stranice očituje se upravo u njezinim glavnim značajkama (posebno osmišljenom pregledniku dnevne ponude restorana po kategorijama hrane i po lokaciji; odnosno rasteru i sadržaju relevantnih podatka).

7.1. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u sadržaj isprava koje prileže spisu i to u biografija tužitelja (list 12. spisa), ispis sa internetske stranice www.salveta.info (list 13. do 16. spisa), e-mail tužitelja od 19. siječnja 2015. (list 17. spisa), ispis s internetske stranice www.crogourmet365.hr (list 18. do 27., 44. do 48., 85. do 99., 201. do 215. spisa), odgovor HTZ-a na ponudu za Salvetu (list 28. do 29. spisa), eno-gastronomski katalog iz 2012. godine (list 30. spisa), ispis s internetske stranice www.realcroatia.com (list 49. do 55. spisa), ispis s internetske stranice www.istra.hr (list 56. do 57., 100. do 104., 135. do 138. spisa), poziv za iskazivanje interesa u projektu Gourmet 365 (list 84. spisa), ispis s internetske stranice www.gastro-austria.at (list 105. do 108., 216., 221. do 224. spisa), ispis s internetske stranice restorani.rs (list 109. do 110., 225. do 226. spisa), Opis projekta Gourmet 365 iz siječnja 2016. (list 111. do 122. spisa), ispis s internetske stranice www.eatwith.com (list 139. do 147. spisa), dopisi Ministarstva turizma od 13. ožujka 2011. i 27. siječnja 2015. (list 148. do 149. spisa), stranica broj 35 iz The Guardian-a od 22. ožujka 2008. (list 150. spisa), pozivnica za lansiranje "Salveta" uz popratni newsletter s informacijom o lansiranju i upute oglašivača (list 151. do 172., 174. do 181. spisa), poziv na sjednicu Hrvatskog

sabora od 14. siječnja 2015. (list 173. spisa), poziv prvotuženika od 20. studenog 2015. uz ponudu drugotuženika (list 188. do 200. spisa), ispis sa internetske stranice Turističke zajednice Jastrebarsko (list 217. do 220. spisa), e-mail poruka od 9. rujna 2014. (list 241. spisa), pisana korespondencija (list 242. do 244. spisa), sudska praksa (list 254. do 256., 294. do 296. spisa), članak s portala "7 Dnevno" od 10. ožujka 2019. (list 257. do 259. spisa), Ugovor o poslovnoj suradnji u projektu "Gourmet 365" od 19. veljače 2016. (list 262. do 267. i 274. do 280. spisa), poziv drugotuženiku za podnošenje ponude od 20. studenog 2015. (list 281. spisa), Poslovnik o radu Turističkog vijeća Hrvatske turističke zajednice od 3. travnja 2012. (list 285. do 290. spisa), Zapisnik 50. sjednice Turističkog vijeća Hrvatske turističke zajednice od 16. prosinca 2015. (list 308. do 311., 320. do 323. spisa), Hrvatska 365, Aktivnosti u realizaciji PPS projekta u 2015. (list 342. do 358. spisa), Razmatranje i kronologija Damira Fabijanića o iteracijama dogovora (list 359. do 364. spisa), podaci domene crogourmet365.hr od 12. studenog 2023. (list 393. do 394. spisa), podaci o domeni od 14. prosinca 2023. (list 395. spisa), proveden je dokaz saslušanjem tužitelja (iskaz na listu 269. do 270. spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ratomira Ivičića (iskaz na listu 305. do 306. spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Drage Ružića (iskaz na listu 306. spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Olinke Pavić Perović (iskaz na listu 315. do 317. spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedokinje i Iva Puđak Mihajlović (iskaz na listu 317. do 318. spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Davorina Purgarića (iskaz na listu 331. do 333. spisa).

7.2. Prvotuženik se na ročištu održanom 8. travnja 2019. odrekao saslušanja odgovorne osobe tuženika, budući da ista nema neposrednih saznanje o predmetu spora. Iako je Davor Ižaković imao neposredna saznanja o predmetu sporan, isti nije mogao biti saslušan, budući je preminuo. Podneskom od 18. prosinca tužitelj je odustao od saslušanja svjedokinje Adele Marković. Konačno, tužitelj nije postupio u skladu s nalogom suda od 5. veljače 2019., te nije dostavio adresu svjedokinje Michele Magaš, pa sud nije proveo dokaz njenim saslušanjem, na što je sud tužitelja upozorio raspravnim rješenjem od 5. veljače 2019. (točka III. raspravnog rješenja).

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i rezultata cjelokupnog postupka, u smislu članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za zaštitu autorskog prava na projektu odnosno formatu internetskog portala „Salveta“, za koji projekt tužitelj tvrdi da predstavlja njegovo autorsko djelo i koji su tuženici navodno neovlašteno koristili i preradili pri izradi i objavi internetske stranice „Hrvatska 365 Gourmet“. S te osnove tužitelj zahtijeva utvrđenje povrede autorskog prava, zabranu daljnjih povreda, naknadu neimovinske štete, naknadu za neovlašteno korištenje, plaćanje penala te objavu pravomoćne presude.

10. Među strankama nije sporno:

- da su projekt „Salveta“, prema načinu na koji ga je tužitelj predstavljao, i internetska stranica „Hrvatska 365 Gourmet“ imali opću svrhu internetske promocije hrvatske eno-gastronomске ponude;
- da je 6. rujna 2014. u prostorijama prvotuženika održan sastanak na kojem su, među ostalima, sudjelovali tužitelj, sada pokojni Davor Ižaković i Ratimir Ivičić;

- da je prvotuženik 2016. godine pokrenuo internetsku stranicu „Hrvatska 365 Gourmet“ namijenjenu promociji hrvatske gastronomije i turističke ponude te da je njezinu izradu odnosno izvršnu produkciju povjerio drugotuženiku;
- da između tužitelja i prvotuženika nije sklopljen pravni posao kojim bi tužitelj na prvotuženika prenio autorska prava na projektu „Salveta“.

11.1. Među strankama je prije svega sporno predstavlja li projekt odnosno format internetskog portala „Salveta“, osobito njegova struktura, izbor i raspored eno-gastronomске ponude prema kategorijama i lokaciji te raster relevantnih podataka, originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera koja uživa autorskopravnu zaštitu, bilo kao autorsko djelo u obliku zbirke bilo kao dovoljno konkretizirana tvorevina koju tužitelj naziva formatom, ili tek autorskopravno nezaštićenu ideju, funkcionalni koncept i uobičajen način organizacije podataka.

11.2. Sporno je i autorstvo tužitelja, stupanj konkretizacije, realiziranosti i funkcionalnosti projekta te aktivna legitimacija tužitelja za ostvarivanje zatražene zaštite, osobito s obzirom na sudjelovanje njegovih suradnika u izradi portala i navode o prepuštanju objave društvu lće i piće d.o.o.

11.3. Nadalje je sporno u kojem je opsegu projekt „Salveta“ predstavljen prvotuženiku na sastanku 6. rujna 2014., je li drugotuženik prije izrade internetske stranice bio upoznat s tim projektom, je li internetska stranica „Hrvatska 365 Gourmet“ nastala neovisno ili su pri njezinoj izradi preuzeti odnosno prerađeni autorskopravno zaštićeni elementi tužiteljeva projekta te postoji li između tih projekata pravno relevantna sadržajna, konceptualna, strukturna ili vizualna sličnost.

11.4. Slijedom toga, sporno je jesu li tuženici povrijedili tužiteljeva moralna i imovinska autorska prava, postoji li odgovornost svakog od tuženika te postoje li osnova i visina zahtjeva za naknadu neimovinske štete, naknadu za neovlašteno korištenje, plaćanje penala, zabranu budućih povreda i objavu presude.

12.1. Do 29. listopada 2003. u Republici Hrvatskoj primjenjivao se Zakon o autorskom pravu („Narodne novine“ broj 53/91, 58/93, 9/99 – pročišćeni tekst, 76/99, 127/99 i 67/01). Od 30. listopada 2003. do 21. listopada 2021. bio je na snazi Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“ broj 167/03, 79/07, 80/11, 141/13, 127/14, 62/17 i 96/18; dalje: ZAPSP/03), dok je 22. listopada 2021. stupio na snagu Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima („Narodne novine“ broj 111/21; dalje: ZAPSP/21).

12.2. Projekt odnosno koncept internetskog portala „Salveta“, za koji tužitelj tvrdi da predstavlja njegovo autorsko djelo, nastao je prema njegovim navodima u svibnju 2010., kada je na snazi bio ZAPSP/03 u tekstu objavljenom u „Narodnim novinama“ broj 167/03 i 79/07. Navodna povreda učinjena je pokretanjem i korištenjem internetske stranice „Hrvatska 365 Gourmet“ tijekom 2016., kada je na snazi bio ZAPSP/03 u tekstu koji je uključivao i izmjene objavljene u „Narodnim novinama“ broj 80/11, 141/13 i 127/14. Budući da je ovaj postupak pokrenut prije stupanja na snagu ZAPSP-a/21, u skladu s člankom 312. stavkom 2. toga Zakona dovršava se prema odredbama ZAPSP-a/03. Stoga se na pitanje postojanja autorskog djela, navodne povrede i pravnih posljedica povrede primjenjuju odredbe ZAPSP-a/03.

13.1. Prema odredbi članka 5. stavka 1. ZAPSP-a/03, autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnog, znanstvenog i umjetničkog područja koja ima

individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu, ako tim Zakonom nije drukčije određeno. Prema stavku 2. toga članka, autorska djela osobito su i jezična djela, među kojima su pisana djela, govorna djela i računalni programi. Predmet autorskog prava, prema stavku 4. istoga članka, može biti i nedovršeno djelo te dio autorskog djela, ali samo ako udovoljavaju pretpostavkama iz stavka 1. toga članka.

13.2. Iz navedene odredbe proizlazi da svaka intelektualna tvorevina nije ujedno i autorsko djelo. Za postojanje autorskog djela potrebno je da je riječ o rezultatu kreativnog intelektualnog rada kojim je autor, koristeći prostor slobodnog stvaralačkog izbora, izrazio svoju osobnost i svom djelu dao individualni karakter. Originalnost ne pretpostavlja objektivnu novost djela, nego subjektivnu novost, međutim već sama činjenica da je tvorevina nastala samostalno, bez neposrednog oponašanja drugog djela, nije dovoljna za subjektivnu novost ako se u njezinu izražaju ne očituju individualni i kreativni izbori autora.

13.3. Odredbom članka 8. stavka 1. ZAPSP-a/03 propisano je da su predmetom autorskog prava izražaji, a ne ideje, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi. Stoga autorskopravnu zaštitu može uživati konkretan originalni izražaj određene zamisli, ali ne i sama zamisao, poslovni koncept, funkcionalnost ili metoda organizacije i prikazivanja podataka.

14.1. Odredbom članka 7. stavaka 1. i 2. ZAPSP-a/03 propisano je da su zbirke samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe, kao što su enciklopedije, zbornici, antologije, baze podataka i slično, koje prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čine vlastite intelektualne tvorevine njihovih autora, zaštićene kao takve. Zaštita koju uživa zbirka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenima u zbirku. Prema stavku 3. toga članka, baze podataka su zbirke uređene po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima, dok se zaštita baze podataka ne odnosi na računalni program koji je korišten za njezinu izradu ili rad.

14.2. Zbirka odnosno baza podataka uživa autorskopravnu zaštitu samo ako se u izboru ili rasporedu njezinih elemenata očituju slobodni i kreativni izbori autora i njegov individualni doprinos. Sam trud, stručno znanje, iskustvo ili ulaganje potrebno za uspostavljanje zbirke nisu dovoljni ako se u izboru i rasporedu podataka ne očituje originalnost. Jednako tako, pretpostavka originalnosti nije ispunjena kada je izbor ili raspored građe određen njezinom namjenom, tehničkim zahtjevima, pravilima ili funkcionalnim ograničenjima koja ne ostavljaju stvarni prostor za kreativnu slobodu autora.

15.1. Iz tužiteljevih navoda tijekom postupka proizlazi da on ne zahtijeva zaštitu u odnosu na pojedine fotografije, tekstove, članke, računalni program, logotip ni konkretan grafički i vizualni dizajn internetske stranice, već u odnosu na strukturu odnosno format portala, čija se bitna obilježja, prema njegovim tvrdnjama, sastoje u prikazivanju aktualne eno-gastronomske ponude, njezinu razvrstavanju prema kategorijama ponuđača i hrvatskim regijama te mogućnosti da sami ponuđači unose svoje dnevne ponude.

15.2. Navedeno proizlazi i iz iskaza tužitelja, koji je izričito naveo da dizajn, vizualni identitet i logotip internetske stranice „Hrvatska 365 Gourmet“ nisu podudarni s portalom „Salveta“, već on pravno relevantnu podudarnost između tih projekata nalazi u ideji omogućavanja uvida u dnevnu eno-gastronomsku ponudu prema regijama i kategorijama ponuđača.

15.3. Čak i kada bi se prihvatili navodi tužitelja da je projekt „Salveta“ bio realiziran i izražen u obliku funkcionalne internetske stranice, iz same te okolnosti suprotno mišljenju tužitelja ne proizlazi da internetska stranica kao cjelina niti svako njezino pojedino obilježje uživa autorskopravnu zaštitu. Internetska stranica može sadržavati pojedine elemente koji, svaki za sebe ili prema svojem izboru i rasporedu, mogu predstavljati autorsko djelo, kao što su tekstovi, fotografije, grafički dizajn, računalni program ili originalna struktura sadržaja, ali samo pod uvjetom da ispunjavaju pretpostavke originalnosti i individualnog karaktera iz članka 5. stavka 1. ZAPSP-a/03 (kako je već obrazloženo u točkama 13.1., 13.2., 13.3, 14.1. i 14.2. obrazloženja)

15.4. Stoga ni eventualno utvrđenje, odnosno prihvaćanje tvrdnji tužitelja o tome da projekt nije ostao samo na razini neizražene ideje, nego da je dobio konkretan vanjski oblik, samo po sebi nije dovoljno za zaključak da su upravo obilježja u odnosu na koja tužitelj zahtijeva zaštitu autorsko djelo. Odlučno je jesu li struktura portala, izbor i raspored kategorija i regija te mogućnost unošenja dnevnih ponuda rezultat slobodnih i kreativnih izbora kojima je tužitelj projektu dao individualni karakter ili predstavljaju funkcionalna obilježja, postupak odnosno metodu organiziranja i prikazivanja podataka.

16.1. Polazeći od tako određenog predmeta zaštite, mišljenje je suda da obilježja projekta „Salveta“ na koja se tužitelj poziva ne predstavljaju originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera u smislu članka 5. stavka 1. ZAPSP-a/03. Prikazivanje eno-gastronomске ponude putem internetske stranice, njezino razvrstavanje prema vrstama ponuđača i zemljopisnim područjima te omogućavanje ponuđačima da sami unose aktualne ponude predstavljaju funkcionalna obilježja internetske usluge, određena njezinom namjenom, a ne individualan autorski izražaj.

16.2. Podjela eno-gastronomске ponude na restorane, vinarije, uljare odnosno druge vrste ponuđača proizlazi iz same naravi sadržaja koji se prikazuje, dok je njegovo razvrstavanje prema hrvatskim regijama uobičajen i logičan način zemljopisne organizacije turističke ponude. Jednako tako, mogućnost samostalnog unošenja dnevnih ponuda predstavlja tehničku i funkcionalnu mogućnost platforme kojom se osigurava ažurnost sadržaja. U izboru takvih kategorija i načinu njihova povezivanja sud ne nalazi slobodne i kreativne izbore kojima bi tužitelj izrazio svoju osobnost i projektu dao individualni karakter.

16.3. Činjenica da je tužitelj u osmišljavanje projekta eventualno uložio znanje, iskustvo, vrijeme i organizacijski trud nije sama po sebi dovoljna za autorskopravnu zaštitu. Odlučno nije koliko je rada bilo potrebno za nastanak projekta, nego je li rezultat toga rada konkretan originalan izražaj. Autorskopravna originalnost ne postoji ako je način organizacije sadržaja pretežito određen njegovom svrhom, praktičnim potrebama korisnika i funkcionalnim zahtjevima internetske usluge, tako da autoru nije ostavljen stvaran prostor za slobodne i kreativne izbore. Takav je pristup u skladu s kriterijem prema kojem zbirka odnosno baza podataka može biti zaštićena samo ako

izborom ili rasporedom podataka izražava originalnu stvaralačku sposobnost autora, dok znatan trud i vještina u njezinoj izradi sami po sebi nisu dostatni.

16.4. Projekt „Salveta“ ne uživa zaštitu ni kao zbirka odnosno baza podataka u smislu članka 7. ZAPSP-a/03. Tužitelj nije pokazao u čemu bi se originalnost izbora građe očitovala, budući da je svrha projekta bila obuhvatiti upravo ponuđače koji pripadaju određenim eno-gastronomskim kategorijama, niti u čemu bi raspored tih podataka predstavljao njegov individualni stvaralački doprinos. Razvrstavanje podataka prema objektivnim kriterijima vrste ponuđača i njegova geografskog položaja predstavlja sustavno i svrhovito uređenje podataka, ali ne i vlastitu intelektualnu tvorevinu autora samo zbog toga što je takva organizacija pregledna i korisna.

16.5. Na drugačiji zaključak ne upućuje ni tužiteljevo označavanje projekta „formatom“. ZAPSP/03 ne propisuje format kao zasebnu vrstu autorskog djela, pa njegova zaštita ovisi o tome jesu li njegove konkretno izražene značajke dovoljno određene i originalne da same predstavljaju autorsko djelo. Općenita shema internetske stranice koja određuje njezinu svrhu, kategorije sadržaja, način pretraživanja i mogućnost unošenja podataka predstavlja koncept funkcioniranja usluge, a ne konkretan autorski izražaj.

16.6. Ni tužiteljeva usporedba s televizijskim formatima ne dovodi do drugačijeg zaključka. Okolnost može li pojedini dovoljno razrađen televizijski format, prema svojim konkretnim pravilima, slijedu, dramaturgiji i drugim individualno oblikovanim elementima, uživati autorskopravnu zaštitu, ne upućuje automatski na zaključak da je svaka organizacijska shema ili skup funkcionalnih obilježja autorsko djelo. U ovom slučaju tužitelj kao bitne značajke navodi upravo svrhu i način funkcioniranja internetske usluge, bez dovoljno određenog skupa individualno oblikovanih elemenata koji bi nadilazili samu ideju i metodu rada. Naime, prema članku 8. stavku 1. ZAPSP-a/03 predmet autorskog prava jesu izražaji, a ne ideje, postupci ili metode rada kao takvi.

16.7. Pojedini konkretni elementi internetske stranice „Salveta“, poput fotografija, tekstova, grafičkog dizajna, logotipa ili računalnog programa, mogli bi zasebno uživati autorskopravnu zaštitu ako ispunjavaju zakonske pretpostavke. Međutim, tužitelj svoj zahtjev ne temelji na preuzimanju tih elemenata, nego na preuzimanju opće strukture i funkcionalnosti portala.

16.8. Slijedom navedenoga, projekt „Salveta“, u opsegu u kojem tužitelj zahtijeva zaštitu, odnosno kao model prikazivanja aktualne eno-gastronomске ponude prema kategorijama ponuđača i hrvatskim regijama, uz mogućnost njihova samostalnog unošenja sadržaja, predstavlja autorskopravno nezaštićenu ideju i funkcionalni koncept organiziranja i prikazivanja podataka, a ne autorsko djelo u smislu članka 5. stavka 1. niti zaštićenu zbirku u smislu članka 7. ZAPSP-a/03.

17.1. U odnosu na spornu realiziranost projekta „Salveta“, sud prihvaća da projekt nije ostao isključivo na razini neizražene zamisli, već je dobio određeni vanjski oblik u vidu internetske stranice koja je javno predstavljena. To proizlazi iz ispisa internetske stranice, pozivnice i popratnog newslettera o njezinu predstavljanju te iskaza tužitelja da je portal promoviran 20. svibnja 2010. u restoranu Apetit, koji je u tom dijelu sukladan ispravama Dostavljenim u spis. Međutim, iz provedenih dokaza ne proizlazi da su sve zamišljene funkcionalnosti portala bile u cijelosti realizirane i stvarno

korištene, osobito da su ugostitelji, vinari, uljari i drugi ponuđači tijekom relevantnog razdoblja samostalno i kontinuirano unosili dnevne ponude. Navedeno, međutim, nije odlučno za ishod spora. I potpuno realizirana i funkcionalna internetska stranica uživa autorskopravnu zaštitu samo u odnosu na one svoje elemente koji ispunjavaju pretpostavke originalnosti i individualnog karaktera. Stoga ni prihvaćanje tužiteljeve tvrdnje da je „Salveta“ bila dovršena i operativna ne dovodi do zaključka da su njezina svrha, organizacijska shema i funkcionalnosti samim time postale predmet autorskog prava (točka 15.4. obrazloženja).

17.2. Iako je sud već iznio mišljenje o tome da tužiteljev projekt Salveta nema obilježja autorskog djela, treba reći i to da prema odredbi članka 2. stavka 1. i članka 9. ZAPSP-a/03 autorsko pravo pripada fizičkoj osobi koja je stvorila autorsko djelo, i to činom njegova stvaranja. Tužitelj je iskazao da je osmislio projekt i sa svojim ga suradnicima razvio od ideje do realizacije, ali je istodobno naveo da su grafički dizajner i programer dizajnirali internetski portal i funkcionalno ga osposobili. Sud stoga iz tog dijela iskaza kao logičnog, jasnog i dosljednog zaključuje da je tužitelj bio inicijator projekta i da je osmislio njegovu osnovnu konceptualnu organizaciju, ali nije dokazano da je isključivi autor grafičkog dizajna, računalnog programa i svih konkretnih funkcionalnih rješenja portala. Navedeno razgraničenje doprinosa tužitelja i njegovih suradnika nije odlučno za zahtjev kako je postavljen jer tužitelj povredu ne temelji na preuzimanju konkretnog dizajna, programskog rješenja ili drugih elemenata koje su izradili njegovi suradnici, nego na preuzimanju strukture i funkcionalnog koncepta za koji tvrdi da ga je sam osmislio. Budući da takva struktura, iz razloga prethodno obrazloženih, ne predstavlja autorskopravno zaštićen izražaj, ni utvrđenje da ju je osmislio upravo tužitelj ne bi dovelo do osnovanosti zahtjeva.

17.3. Neosnovan je, međutim, prigovor tuženika da tužitelj nije aktivno legitimiran već zbog toga što je naveo da je objavu projekta prepustio društvu lće i piće d.o.o. Prema ZAPSP-u/03 autorsko pravo je (osim u slučaju nasljeđivanja) neprenosivo, dok autor drugome može osnovati pravo iskorištavanja djela ili mu povjeriti ostvarivanje autorskog prava. Autorskopравни ugovor kojim se stječe pravo iskorištavanja mora biti sklopljen u pisanom obliku. Budući da nije dostavljen ugovor niti drugi pravni posao iz kojeg bi proizlazilo da je društvu lće i piće d.o.o. osnovano isključivo pravo iskorištavanja ili povjereno ostvarivanje prava u opsegu koji bi isključivao tužitelja, iz samog navoda o „prepuštanju objave“ ne može se zaključiti da tužitelj nije ovlašten zahtijevati zaštitu prava koja bi mu kao (eventualnom) autoru (eventualnog) autorskog djela pripadala.

17.4. Prema tome neosnovanost tužbenog zahtjeva nije posljedica nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, nego je posljedica okolnosti što obilježja projekta na kojima tužitelj temelji zahtjev nisu predmet autorskopravne zaštite, kao što je ranije već obrazloženo.

18.1. Neovisno o prethodnom zaključku, čak i kada bi se prihvatilo da pojedini elementi projekta „Salveta“ uživaju autorskopravnu zaštitu, tužitelj nije dokazao da su tuženici pri izradi i objavi internetske stranice „Hrvatska 365 Gourmet“ preuzeli ili prerađili konkretan zaštićeni izražaj njegovog projekta.

18.2. S tim u vezi, a u odnosu na upoznavanje prvotuženika s projektom „Salveta“, tužitelj je iskazao da je projekt predstavio na sastanku održanom 6. rujna 2014. u prostorijama prvotuženika. Međutim, njegov iskaz nije dosljedan pa time ni relevantan

u pogledu sadržaja i načina prezentacije. U jednom je dijelu naveo da je sada pokojni Davor Ižaković s njim pregledavao portal „Salveta“ i njegovu verziju prilagođenu londonskom tržištu, dok je potom naveo da je na sastanku projekt predstavljen samo usmeno i da internetska stranica nije pregledavana.

18.3. Svjedok Ratimir Ivičić, koji je u relevantno vrijeme bio direktor Glavnog ureda prvotuženika i prisustvovao sastanku, potvrdio je da je projekt „Salveta“ možda bio spomenut pri kraju sastanka, ali je naveo da mu nije bio prezentiran, da se ne sjeća njegovih značajki, da mu nije dostavljen u pisanom obliku niti su s tužiteljem vođeni pregovori o njegovoj realizaciji. Njegov se iskaz podudara s iskazom tužitelja u tome da je „Salveta“ na sastanku barem spomenuta, ali ne potvrđuje da je prvotuženiku bio prikazan njezin konkretan dizajn, struktura i funkcionalno rješenje. Štoviše, i sam tužitelj je u svom iskazu izričito naveo da prvotuženiku nije predao nikakav pisani ili digitalni opis projekta, specifikaciju, nacrt ili drugu projektnu dokumentaciju. Na temelju tih iskaza i pisane korespondencije zaključak je suda da je sada pokojni Davor Ižaković bio upoznat s postojanjem projekta „Salveta“ i njegovom općom namjenom. Međutim, ne proizlazi da je prvotuženiku bila detaljno prezentirana cjelovita i konkretno oblikovana struktura tog projekta niti da je prvotuženik raspolagao dokumentacijom na temelju koje bi mogao preuzeti njegov konkretan izražaj.

18.4. Svi saslušani svjedoci koji imaju saznanja o nastanku projekta „Gourmet 365“ potvrđuju da je sada pokojni Davor Ižaković imao važnu ulogu u njegovu predlaganju i sadržajnom predstavljanju. Ratimir Ivičić i Drago Ružić iskazali su da je upravo sada pokojni Ižaković obrazlagao projekt Turističkom vijeću, dok su Olinka Pavić Perović i Iva Puđak Mihajlović potvrdile da je na inicijalnom sastanku davao većinu uputa o ciljevima i sadržaju portala. Prema iskazu Olinke Pavić Perović, među tim su se uputama nalazile i mogućnost da restorani samostalno unose podatke i dnevne ponude te organiziranje sadržaja prema kategorijama i turističkim regijama.

18.5. Navedena vremenska i osobna povezanost mogla bi upućivati na mogućnost da je sada pokojni Ižaković poznao obilježja tužiteljeva projekta. Međutim, nijedan od izvedenih dokaza ne potvrđuje da je pri oblikovanju prijedloga „Gourmet 365“ preuzeo konkretan zaštićeni element „Salvete“, da ga je predstavio kao predložak tuženicima ili da je tuženicima prenio dokumentaciju, dizajn, tekst, programsko rješenje ili drugi konkretan izražaj tužiteljeva projekta. Sama činjenica da je ista osoba bila upoznata s tužiteljem i poslije sudjelovala u drugom projektu nije dovoljna za zaključak da je došlo do preuzimanja ili prerade autorskog djela.

18.6. Iskazi Ratomira Ivičića, Drage Ružića, Davorina Purgarića, Olinke Pavić Perović i Ive Puđak Mihajlović međusobno se u bitnome podudaraju u pogledu tijeka razvoja projekta „Gourmet 365“. Iz njih proizlazi da je tijekom 2015. godine predložena suradnja prvotuženika i drugotuženika, da je projekt 16. prosinca 2015. predstavljen Turističkom vijeću, koje je odobrilo suradnju, te da je nakon toga drugotuženik izradio i dorađivao ponudu, a tuženici zajednički usuglašavali sadržaj, izgled, izbornike i tehničke funkcionalnosti portala.

18.7. Iskazi svjedokinja Olinke Pavić Perović i Ive Puđak Mihajlović razlikuju se u pogledu njihova dojma o tome od koga je potekla početna inicijativa. Pavić Perović inicijativu povezuje s Ministarstvom turizma i prvotuženikom, dok je Puđak Mihajlović imala dojam da je ideju predstavio drugotuženik. Međutim, obje suglasno navode da u trenutku prvog sastanka nije postojala već izrađena platforma, da su se njezin

konkretni sadržaj, dizajn i funkcionalnosti tek trebali razraditi te da je većinu sadržajnih ciljeva obrazlagao sada pokojni Davor Ižaković. Stoga razlika u njihovoj predodžbi o inicijatoru ne utječe na zaključak da je konkretno rješenje portala razvijano naknadno, tijekom suradnje dvaju tuženika.

18.8. Nadalje, i uz sve navedeno Davorin Purgarić i Iva Puđak Mihajlović povezali su nastanak projekta „Gourmet 365“ i s ranije postojećim projektom prvotuzenika PPS Hrvatska 365. Purgarić je naveo da su se već u tom projektu turistički proizvodi prikazivali prema regijama te da su u okviru eno-gastronomске ponude bili zastupljeni restorani, vinari, uljari i OPG-ovi, dok je Puđak Mihajlović navela da prvotuzenik još od ranih 2000-ih digitalno promovira eno-gastronomsku ponudu i turističke sadržaje organizira prema regijama. Njihovi iskazi potvrđuju da regionalna podjela i kategorizacija eno-gastronomске ponude nisu u projekt „Gourmet 365“ nužno unesene preuzimanjem od tužitelja, nego su postojale u ranijim aktivnostima i strateškom pristupu prvotuzenika.

18.9. U odnosu na drugotuzenika, Olinka Pavić Perović, koja je neposredno sudjelovala u izradi njegove ponude i realizaciji projekta, izričito je navela da prije i tijekom izrade ponude nije čula za projekt „Salveta“, da joj nije bio stavljen na raspolaganje niti je na njega naišla prilikom pregleda domaćih i stranih internetskih platformi. Navela je da je drugotuzenik kao orijentaciju koristio postojeće strane platforme, osobito Tripadvisor, te da je izradio više vlastitih prijedloga vizualnog rješenja, između kojih je prvotuzenik odabrao konačno rješenje. Njezin iskaz podudaran je s iskazima Ive Puđak Mihajlović i Davorina Purgarića, koji također navode da prije spora nisu bili upoznati s projektom „Salveta“ te da im ga sada pokojni Davor Ižaković nije spominjao. Stoga je zaključak suda da niti jedan zaposlenik zaposlenik ili predstavnik drugotuzenika imao neposredan pristup internetskoj stranici „Salveta“ ili drugom materijalu iz kojeg bi mogao preuzeti njezin konkretni izražaj.

18.10. Konačno, ni usporedbom samih projekata nije utvrđeno da su tuženici preuzeli konkretni autorski izražaj tužiteljeva projekta „Salveta“. Tužitelj je u svojem iskazu izričito naveo da dizajn, vizualni identitet i logotip dvaju portala nisu podudarni te da „Hrvatska 365 Gourmet“ sadržava funkcionalnosti koje „Salveta“ nije imala, među ostalim mogućnost ocjenjivanja restorana, udruživanja korisnika i objavljivanja dodatnih uredničkih sadržaja. Podudarnost između projekata tužitelj je ograničio na mogućnost pregleda aktualne eno-gastronomске ponude prema regijama i kategorijama ponuđača. Iz iskaza svjedokinje Olinke Pavić Perović, koja je kod drugotuzenika neposredno sudjelovala u izradi projekta, proizlazi da drugotuzeniku nije bio predan unaprijed izrađen vizualni identitet, već je izradio pet vlastitih prijedloga izgleda, od kojih je prvotuzenik odabrao i odobrio konačno rješenje. Njezin iskaz u tom je dijelu podudaran s iskazom svjedoka Davorina Purgarića, koji je naveo da je za projekt izrađen novi logotip, registriran kao žig prvotuzenika, te da je vizualni identitet portala prilagođen tom logotipu i izgledu suvremenih internetskih portala. Purgarić je također naveo da je drugotuzenik već raspolagao vlastitim sustavom za upravljanje internetskim sadržajem, da mu je bio povjeren tehnički dio projekta te da su tuženici zajednički usuglašavali sadržaj, izgled, izbornike i druga rješenja. Takav tijek izrade potvrđen je i iskazom svjedokinje Ive Puđak Mihajlović, prema kojem je drugotuzenik izrađivao prijedloge, dok je prvotuzenik davao upute, zahtijevao izmjene te odobravao konačni sadržaj i izgled portala. Iz iskaza Olinke Pavić Perović nadalje proizlazi da je mogućnost samostalnog unošenja dnevnih ponuda bila predviđena u početnoj fazi

projekta, ali je naknadno napuštena jer ugostitelji nisu imali kapaciteta samostalno unositi sadržaj, nakon čega je drugotuženik preuzeo unošenje sezonskih jelovnika. Sud je navedene iskaze u tom dijelu prihvatio jer su međusobno podudarni, a svjedoci su u realizaciji projekta sudjelovali s različitih operativnih i stručnih pozicija.

18.11. Na temelju tako utvrđenih činjenica sud zaključuje da se podudarnosti između projekata odnose na njihovu opću namjenu, organizacijsku shemu i funkcionalna obilježja, odnosno na prikazivanje aktualne eno-gastronomske ponude prema regijama i kategorijama ponuđača. Nasuprot tome, konkretni vizualni identitet, sadržaj, tehnička izvedba i dodatne funkcionalnosti portala „Hrvatska 365 Gourmet“ zasebno su razvijeni tijekom suradnje tuženika. Stoga, čak i kada bi se prihvatilo da pojedini konkretni elementi projekta „Salveta“ uživaju autorskopravnu zaštitu, nije dokazano da su ih tuženici reproducirali, preradili ili na drugi način koristili pri izradi svojega portala.

18.12. Slijedom navedenoga, tužitelj nije dokazao preuzimanje ili preradu autorskopravno zaštićenog izražaja projekta „Salveta“. Tužbeni zahtjev stoga ne bi bio osnovan ni kada bi se, suprotno zaključku suda iz točke 16. ovog obrazloženja, prihvatilo da određeni elementi toga projekta predstavljaju autorsko djelo.

19.1. Prema tome, budući da obilježja projekta „Salveta“ na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev ne uživaju autorskopravnu zaštitu, a nije dokazano ni preuzimanje ili prerada bilo kojeg konkretnog zaštićenog izražaja toga projekta, nije utvrđena povreda moralnih ni imovinskih autorskih prava tužitelja.

19.2. Prema članku 15. ZAPSP-a/03 autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela, dok je osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna pri svakom korištenju naznačiti autora, osim u zakonom propisanim slučajevima. Pretpostavka povrede toga prava jest da je tuženik koristio autorsko djelo tužitelja, a da ga pritom nije označio kao njegova autora. Budući da nije utvrđeno da su tuženici izradom i objavom portala „Hrvatska 365 Gourmet“ koristili, reproducirali ili preradili autorskopravno zaštićeni izražaj projekta „Salveta“, nisu bili dužni uz taj portal označiti tužitelja kao autora, pa njegovo pravo na priznanje autorstva nije povrijeđeno.

19.3. Nije povrijeđeno ni pravo na poštivanje autorskog djela te časti ili ugleda autora iz članka 16. ZAPSP-a/03. Povreda toga prava pretpostavlja deformiranje, sakaćenje ili sličnu izmjenu autorskog djela, njegovo uništenje ili korištenje na način kojim se ugrožavaju autorova čast ili ugled. U konkretnom slučaju nije dokazano da su tuženici mijenjali ili na drugi način zahvatili u projekt „Salveta“, već su izradili zaseban portal s vlastitim dizajnom, vizualnim identitetom, tehničkim rješenjem i dodatnim sadržajima. Okolnost da su pojedina funkcionalna obilježja dvaju portala slična ne znači da je projekt tužitelja deformiran, osakaćen ili korišten na način kojim se ugrožavaju njegova čast ili ugled, osobito jer se ta obilježja odnose na autorskopravno nezaštićenu ideju i način organiziranja podataka.

19.4. Tuženici nisu povrijedili ni imovinska autorska prava tužitelja. Prema članku 18. ZAPSP-a/03 autor ima isključivo pravo korištenja svojega autorskog djela, što osobito obuhvaća pravo reproduciranja, distribucije, priopćavanja djela javnosti i prerade. Međutim, u ovom postupku nije dokazano da su tuženici reproducirali, javno priopćili ili preradili konkretan zaštićeni element projekta „Salveta“. Utvrđene podudarnosti u općoj svrsi portala, regionalnoj organizaciji ponude, kategorizaciji ponuđača i

mogućnosti unošenja aktualnog sadržaja ne predstavljaju korištenje autorskog djela jer se odnose na ideje, funkcionalnosti i metode rada, a ne na zaštićeni izražaj.

19.5. Budući da nije utvrđena povreda prava tužitelja, nisu ispunjene ni pretpostavke za solidarnu odgovornost tuženika iz članka 173. stavka 2. ZAPSP-a/03. Činjenica da su oba tuženika, svaki u okviru svoje ugovorne i operativne uloge, sudjelovala u izradi i korištenju portala „Hrvatska 365 Gourmet“ nije dovoljna za nastanak njihove odgovornosti kada sama izrada i korištenje toga portala ne predstavljaju povredu autorskog prava.

20.1. Odredbom članka 172. stavaka 1. i 2. ZAPSP-a/03 propisano je da nositelj prava koje mu je protupravno povrijeđeno može zahtijevati utvrđenje povrede, prestanak radnje kojom se pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće, popravljjanje štete, plaćanje naknade za neovlašteno korištenje, plaćanje zakonom određenog penala te objavu pravomoćne presude. Pretpostavka osnovanosti svakog od navedenih zahtjeva jest postojanje prava koje uživa autorskopravnu zaštitu i njegova protupravna povreda. Budući da u ovom slučaju te pretpostavke nisu ispunjene, neosnovani su svi zahtjevi tužitelja slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

20.2. Neosnovan je zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje da su tuženici izradom i objavom internetske stranice www.crogourmet365.hr povrijedili njegova autorska prava na djelu „Salveta“, sadržan u točki I. tužbenog zahtjeva. Obilježja projekta „Salveta“ na kojima tužitelj temelji zahtjev ne predstavljaju autorskopravno zaštićeni izražaj, a nije dokazano ni da su tuženici preuzeli, reproducirali ili preradili neki drugi konkretan element toga projekta koji bi uživao autorskopravnu zaštitu.

20.3. Iz istih je razloga neosnovan zahtjev kojim tužitelj traži uklanjanje internetske stranice www.crogourmet365.hr i zabranu svakog daljnjeg objavljivanja istog ili sličnog sadržaja, sadržan u točki II. tužbenog zahtjeva. Prema članku 177. stavku 1. ZAPSP-a/03 prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće može zahtijevati nositelj prava čije je pravo povrijeđeno. Kako nije utvrđeno da izrada i objava navedene internetske stranice predstavljaju povredu autorskog prava tužitelja, nisu ispunjene pretpostavke za nalažanje njezina uklanjanja ni za izricanje zahtijevane zabrane.

20.4. Prema članku 179. stavku 1. ZAPSP-a/03 nositelj prava kojemu je pravo povrijeđeno neovlaštenim korištenjem autorskog djela može zahtijevati naknadu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja. Pretpostavke toga zahtjeva jesu postojanje autorskopravno zaštićenog djela, njegovo korištenje od strane tuženika i nepostojanje ovlaštenja za takvo korištenje. Budući da nije dokazano da su tuženici koristili autorskopravno zaštićeni izražaj projekta „Salveta“, neosnovan je zahtjev za njihovu solidarnu isplatu iznosa od 30.393,52 EUR na ime naknade za neovlašteno korištenje, sadržan u točki III. tužbenog zahtjeva. Zbog neosnovanosti glavnog potraživanja neosnovan je i akcesorni zahtjev za plaćanje zakonskih zateznih kamata.

20.5. Odredbom članka 178. ZAPSP-a/03 propisano je da nositelj prava može zahtijevati popravljjanje štete ako mu je šteta nastala povredom nekog prava iz toga Zakona. Osnovanost zahtjeva za popravljjanje neimovinske štete stoga pretpostavlja utvrđenu povredu prava tužitelja, nastanak neimovinske štete te uzročnu vezu između povrede i nastale štete. U ovom slučaju nije utvrđena povreda tužiteljeva prava na priznanje autorstva, prava na poštivanje autorskog djela ni drugog moralnog autorskog

prava. Tužitelj nije dokazao ni da su mu postupanjem tuženika povrijeđeni čast ili ugled odnosno da je pretrpio neimovinsku štetu. Stoga je neosnovan zahtjev za solidarnu isplatu iznosa od 2.654,46 EUR na ime popravljivanja neimovinske štete, sadržan u točki IV. tužbenog zahtjeva, kao i akcesorni zahtjev za plaćanje zakonskih zateznih kamata.

20.6. Prema članku 183. stavku 1. ZAPSP-a/03 osoba čije je imovinsko autorsko pravo ili drugo pravo autora iz poglavlja 3.3. toga Zakona povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom može od osobe koja je pravo tako povrijedila zahtijevati naknadu u dvostrukom iznosu ugovorene, a ako naknada nije ugovorena, odgovarajuće uobičajene naknade. Za dosuđenje penala potrebno je, osim povrede odgovarajućeg prava, utvrditi da je počinitelj postupao namjerno ili krajnjom nepažnjom. Kako nije utvrđena povreda imovinskog autorskog prava tužitelja, već zbog toga nema osnove za dosuđenje zakonskog penala. Osim toga, tužitelj nije dokazao ni da su tuženici postupali namjerno ili krajnjom nepažnjom. U odnosu na drugotuženika nije dokazano da su osobe koje su neposredno sudjelovale u izradi portala prije ili tijekom njegove izrade bile upoznate s projektom „Salveta“. U odnosu na prvotuženika dokazano je tek da su Davor Ižaković i pojedine osobe kod prvotuženika bili upoznati s postojanjem i općom namjenom tužiteljeva projekta, ali ne i da je prvotuženik raspolagao njegovim konkretnim zaštićenim izražajem ili bio svjestan da izradom i objavom portala povređuje autorsko pravo tužitelja. Stoga je neosnovan zahtjev za solidarnu isplatu zakonskog penala u iznosu od 30.393,52 EUR, sadržan u točki V. tužbenog zahtjeva.

20.7. Neosnovan je i zahtjev za objavu izreke presude u dnevnim novinama „Večernji list“ i „Jutarnji list“ na trošak tuženika, sadržan u točki VI. tužbenog zahtjeva. Prema članku 180. ZAPSP-a/03 objavu presude može zahtijevati osoba čije je pravo povrijeđeno, i to u odnosu na pravomoćnu presudu kojom je makar djelomično udovoljeno zahtjevu usmjerenom na zaštitu toga prava. Budući da u ovom postupku nije utvrđena povreda prava tužitelja niti je udovoljeno ijednom zahtjevu usmjerenom na njegovu zaštitu, nisu ispunjene pretpostavke za objavu presude na trošak tuženika.

21.1. Odluka o zahtjevu prvotuženika za naknadom troškova parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1., članka 164. stavak 1. i 2. i članka 155. stavak 1. i 2. ZPP, u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 i 107/25, dalje u tekstu: Tarifa) prema zahtjevu za naknadu troškova (list 412. i 436. spisa), prema konačno određenom tužbenom zahtjevu, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora (63.441,50 EUR) i vrijednost boda od 2,00 EUR.

21.2. Prvotuženiku je u odnosu na sve priznate mu i dosuđene radnje ocijenjene kao potrebne trošak dosuđen prema vrijednosti konačno određenog tužbenog zahtjeva podneskom od 22. studenog 2023. (63.441,50 EUR), odnosno u vrijednosti od 500 bodova po poduzetoj i priznatoj radnji. Tako je prvotuženiku kao potreban priznat slijedeći trošak:

- trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak sastava podneska od 15. studenog 2017. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak sastava podneska od 21. veljače 2019. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,

- trošak sastava podneska od 3. svibnja 2019. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 5. veljače 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 8. travnja 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 12. ožujka 2020. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 27. siječnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 13. travnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 9. studenog 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak sastava podneska 1. prosinca 2021. (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak sastava podneska 14. prosinca 2023. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 16. siječnja 2024. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 28. kolovoza 2025. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR, odnosno ukupno mu je priznat trošak u iznosu od 16.312,50 EUR slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. izreke ovog rješenja.

21.3. Zahtjev prvotuženika odbijen je u odnosu na sve prekomjerno neosnovane zatražene i priznate mu troškove s obzirom da mu prema vrijednosti predmeta spora po konačno određenom zahtjevu pripada nagrada u punom iznosu od 500 bodova, kako je već ranije navedeno, s time da prvotuženik nije tražio trošak u odnosu na povučeni dio tužbe (iznos od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna). Nadalje, prvotuženiku nisu priznati kao potrebni zatraženi troškovi sastava podnesaka od 5. travnja 2019., 12. travnja 2021., 2. studenog 2021. (predan 29. listopada 2021.) i 15. siječnja 2024. iz razloga što su navedeni podnesci predani neposredno prije održanih ročišta (8. travnja 2019., 13. travnja 2021., 9. studenog 2021. i 16. siječnja 2024.) za pristup na koja ročišta je prvotuženiku priznata zatražena naknada u cijelosti, a na kojim ročištima je mogao i morao iznijeti navode iz tih podnesaka, odnosno predati dokumentaciju dostavljenu u prilogu. Dodatno se navodi kako prvotuženik u bitnome podneskom od 2. studenog 2021., kao i onom od 12. travnja 2021. ponavlja već ranije tijekom postupka iznesene tvrdnje i prigovore. Također valja istaknuti da je prvotuženik u troškovniku dva puta tražio trošak istog podneska, odnosno trošak sastava podneska od 29. listopada 2021. i trošak sastava podneska od 2. studenog 2021. bez obzira što se radi o istom podnesku koji je predan na sud 29. listopada 2021., a zaprimljen 2.

studenog 2021. pa je u svakom slučaju iz te osnove valjalo u tom dijelu trošak ocijeniti nepotrebnim. Prvotuženikov zahtjev je nadalje odbijen i za zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu od 14. studenog 2024. iz razloga što mu taj trošak nije ni nastao budući ročište navedenog datuma nije nikada održano niti je bilo za navedeni datum ikada određeno. Nadalje, prvotuženikov zahtjev odbijen je kao neosnovan u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak sastava podneska od 14. prosinca 2023. s obzirom da se u bitnome navedenom podneskom prvotuženik protivi preinaci tužbenog zahtjeva pa se radi o podnesku za koji je nagrada propisana Tbr. 8.4., a ne 8.1. Tarife. Tuženikov zahtjev za trošak odbijen je i u odnosu na zahtijevani trošak pristupa na ročište za objavu presude jer mu taj trošak nije niti nastao budući da na navedeno ročište nije ni pristupio. Slijedom iznijetoga, prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova odbijen je za ukupni iznos od 31.304,45 EUR slijedom čega je odlučeno kao u točki V. izreke ovog rješenja. Valja istaknuti samo napomenu da je prvotuženik u zahtjevu za naknadom troškova na listu 412. spisa pogrešno zbrojio pojedinačne iznose zatražene nagrade po radnjama zahtijevajući po tim radnjama sa uključenim PDV-om iznos od 44.808,70 EUR umjesto točno izračunati iznos od 45.116,95 EUR.

21.4. Odluku o zateznoj kamati na dosuđeni iznos parničnog troška sud je donio na temelju odredbe članka 151. stavak 3. ZPP-a, dok je visinu stope zatezne kamate odredio u skladu sa odredbom članka 29. stavak 2. ZOO-a.

22.1. Odluka o zahtjevu drugotuženika za naknadom troškova parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1., članka 164. stavak 1. i 2., članka 155. stavak 1. i 2. te članka 158. stavak 1. ZPP-a, u skladu s Tarifom, prema zahtjevu za naknadu troškova (list 397., 431. i 436. spisa). Drugotuženik je postavio zahtjev za naknadu troškova u odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva (iznos od 30.393,52 EUR/229.000,00 kuna) u odnosu na koji zahtjev mu pripada nagrada prema vrijednosti povučenog zahtjeva, odnosno u iznosu od 250 bodova po poduzetoj i priznatoj mu radnji, dok u odnosu na zahtijevani trošak postupka prema konačno određenom tužbenom zahtjevu mu nagrada pripada uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora tako postavljenog zahtjeva (63.441,50 EUR), sve prema vrijednosti boda od 2,00 EUR.

22.2. Drugotuženiku je tako u odnosu na povučeni dio zahtjeva kao potreban priznat sljedeći trošak.

- trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak sastava podneska od 4. ožujka 2019. (Tbr. 8.4. Tarife) u iznosu od 50,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 12,50 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 16. studenog 2017. (Tbr. 9.5. Tarife) u iznosu od 100,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 25,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 5. veljače 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 4. ožujka 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 8. travnja 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,

- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 12. ožujka 2020. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 27. siječnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 13. travnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 9. studenog 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 500,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 125,00 EUR, odnosno drugotuženiku je u odnosu na povučeni dio tužbe priznat kao potreban ukupni trošak u iznosu od 5.187,50 EUR.

22.3. Drugotuženiku u potrebne troškove u odnosu na povučeni dio tužbe nije kao potreban priznat trošak sastava podneska od 27. rujna 2017. (predan na poštu 29. rujna 2017.) iz razloga što je drugotuženik dokaz o dostavi mogao dostaviti u spis i bez popratnog podneska. Drugotuženikov zahtjev odbijen je u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak sastava podneska od 4. ožujka 2019. s obzirom da se navedenim podneskom drugotuženik samo protivi preinaci tužbe pa se radi o podnesku za koji je nagrada propisana Tbr. 8.4., a ne 8.1. Tarife. Također, drugotuženikov zahtjev odbijen je u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak zastupanja na ročištu 16. studenog 2017. jer se na navedenom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari niti se raspravljalo o procesnim pitanjima već se ročište odgodilo prije upuštanja u raspravljanje radi potrebe očitovanja stranaka i upućivanja spisa u Odjel mirenja. Nadalje, drugotuženikov zahtjev odbijen je i u odnosu na zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu od 4. ožujka 2019. i 14. prosinca 2023. iz razloga što mu ti troškovi nisu ni nastali budući ročišta navedenih datuma nisu nikada zakazana niti održana. Slijedom iznijetoga drugotuženikov zahtjev za naknadom parničnog postupka u odnosu na povučeni dio tužbe odbijen je za ukupni iznos od 1.812,50 EUR (ukupno je tražen trošak u iznosu od 7.000,00 EUR uz napomenu da je drugotuženik u zahtjevu pogrešno zbrojio pojedinačne iznose zatražene nagrade).

22.4. Drugotuženiku su nadalje kao potrebni prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu priznati sljedeći troškovi parničnog postupka (točka 22.1. obrazloženja):

- trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 16. studenog 2017. (Tbr. 9.5. Tarife) u iznosu od 100,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 25,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 5. veljače 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 4. ožujka 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 8. travnja 2019. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,

- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 12. ožujka 2020. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 27. siječnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 13. travnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 9. studenog 2021. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 14. studenog 2023. (Tbr. 9.5. Tarife) u iznosu od 100,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 25,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 16. siječnja 2024. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 12. ožujka 2025. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR,
- trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 28. kolovoza 2025. (Tbr. 9.1. Tarife) u iznosu od 1.000,00 EUR uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) u iznosu od 250,00 EUR, odnosno ukupno mu je priznat trošak u iznosu od 14.000,00 EUR.

22.5. Zahtjev drugotuženika odbijen je u odnosu na sve prekomjerno neosnovane zatražene i priznate mu troškove s obzirom da mu prema vrijednosti predmeta spora po konačno određenom zahtjevu pripada nagrada u punom iznosu od 500 bodova, kako je već ranije navedeno. Nadalje, drugotuženiku nije kao potreban priznat trošak sastava podneska od 27. rujna 2017. (predan na poštu 29. rujna 2017.) iz razloga što je drugotuženik dokaz o dostavi mogao dostaviti u spis i bez popratnog podneska pa je prema ocjeni ovog suda navedeni trošak nepotreban za vođenje ovog postupka, kao i u odnosu na prekomjerno neosnovano zatraženi trošak zastupanja na ročištu 16. studenog 2017. jer se na navedenom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari niti se raspravljalo o procesnim pitanjima već se ročište odgodilo prije upuštanja u raspravljanje radi potrebe očitovanja stranaka i upućivanja spisa u Odjel mirenja te trošak zastupanja po odvjetniku na ročištu 14. studenog 2023. koje je također prije upuštanja u raspravljanje odgođeno. Slijedom iznijetoga drugotuženikov zahtjev za naknadom parničnog postupka odbijen je za ukupni iznos od 13.271,30 EUR (ukupno je tražen trošak u iznosu od 27.271,30 EUR).

22.6. Imajući u vidu sve prethodno navedeno (točke 22.2. do 22. 5. obrazloženja) drugotuženiku je ukupno dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 19.187,50 EUR (u odnosu na povučeni dio tužbe iznos od 5.187,50 EUR te troškovi parničnog postupka prema konačno određenom zahtjevu u iznosu od 14.000,00 EUR) slijedom čega je odlučeno kao u točki VI. izreke ovog rješenja, dok je odbijen sa zahtjevima za naknadom troškova za ukupni iznos od 15.083,80 EUR (u odnosu na zahtijevani trošak u odnosu na povučeni dio tužbe odbijen je za iznos od 1.812,50 EUR, a u odnosu na zahtijevani trošak parničnog postupka prema konačno određenom zahtjevu za iznos od 13.271,30 EUR) slijedom čega je odlučeno kao u točki VII. izreke ovog rješenja.

22.7. Odluku o zateznoj kamati na dosuđeni iznos parničnog troška drugotuženiku sud je donio na temelju odredbe članka 151. stavak 3. ZPP-a, dok je visinu stope zatezne kamate odredio u skladu sa odredbom članka 29. stavak 2. ZOO-a.

U Zagrebu 29. srpnja 2026.

SUDAC
Iva Karin Šipek

POUKA O REDOVITOM PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3088b-5fcc4**

Kontrolni broj: **08222-7bef2-23804**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.